

Jens Galschiøt: Biografisk oversigt

Uddrag af bogen der blev udgivet i anledningen af Galschiøts 50 års fødselsdag i 2004, "Jeg Anklager - om kunstneren Jens Galschiøt" af kunstkritiker Erik Meistrup. Udgivet på forlaget Aidoh.dk, 177 gennemillustrerede sider, ISBN 87-990178-0-6. Kan hentes som PDF-fil via:

<http://www.aidoh.dk/new-struct/forlaget-aidoh/jeg-anklager/Jeg-anklager.pdf>

1959 Forældrene bliver skilt. Dette brud sætter dybe spor i familien, og moderen taler aldrig siden med sin eksmand.

Dog tillader hun drengen en månedlig samværsldag med faderen. Moderen beholder de to børn i en 3-værelses lejlighed i det sociale boligbyggeri, Nørreparken i Frederikssund. Et boligkompleks, hvor hendes to søstre også bor, og hvor familien har et større socialt netværk.

1961 starter Jens Galschiøt i første klasse på Falkenborgskolen i Frederikssund. Han er et meget uroligt og kreativt barn. Noget der på ingen måde passer ind i datidens skole. Dette faktum kombineret med ordblindhed resulterer i en skoletid fyldt med evindelige kampe med lærerne og deraf følgende afstraffelse. Derimod fungerer det rastløse barn fint sammen med sine kammerater og i det boligkvarter, hvor han vokser op. Moderen flytter sammen med Carl Breslev. Moderen er meget glad for dyr, hvilket præger hjemmet. Jens Galschiøt oplever således i sin barndom bl.a. at have to aber, to røde egern, et jordegern, fugle.

1962 Storesøsteren Hanne Galschiøt flytter pga. konflikter med stedfaderen. Faderen får i sit nye ægteskab sit første barn, Tina Lindgren Christophersen, senere følger børnene Mette (f. 1965) og Morten (f. 1971).

1954 født den 4. juni i Frederikssund af dekoratør Sophus Andresen Christophersen (f. 1912) og nattefonistinden Edith Galschiøt Christophersen (f. 1917). De døber barnet Jens Galschiøt

Christophersen med mellemnavnet fra moderens familie. Deres første barn, Hanne Christophersen (f. 1943), er på det tidspunkt 10 år. Faderen bestyrer en manufakturhandel, som han overtager og omdøber til Magasin Christophersen. Familien er en del af byens progressive miljø, og faderen er til sin død i 1995 kommunist.

På danseskole i 60'erne.

Jens med moderen kort før hendes sygdom.

Konfirmationsfoto.

1964 Moderen får brystkræft.

1965 foreslår kommuneskolen at Jens får et ophold på julemærkehjemmet Lindasvold for adfærdsvanskelige drenge. Opholdet varer i 3 måneder.

1967 Moderen dør af brystkræft. Det kommer fuldstændig bag på den 13-årige dreng, der ikke har nogen fornemmelse for alvoren af moderens sygdom. Han kræver at blive boende hos sin stedfar i miljøet, som han er opvokset i. Konflikten ender med, at han bliver mere eller mindre tvangsfjernet til faderen. Stedfaderen har også svært ved at håndtere moderens død og oplever en social deroute, der ender med hans død.

Kunstneren som ung spillende på sin tværføjte.

1968 I 8. klasse får Jens Galschiøt et ultimatum af sin skoleinspektør: enten går han selv, eller han bliver smidt ud. Han vælger at gå selv. Hans søster Hanne bliver samtidig færdiguddannet på kunsthåndværkerskolen i København som designer og væver.

1969 arbejder han som arbejdsdreng på diverse fabrikker. Han bliver en del af ungdomsoprøret og eksperimenter med euforiserende stoffer.

1970 Jens vil gerne tilbage til folkeskolen for at få 9. klasse, da han vil i lære som

elektriker. Lærerrådet forkaster ansøgningen, men skoleinspektøren trumfer alligevel beslutningen igennem, da han mener, at man måske kan redde den nu 15-årige ud af hans begyndende stofmisbrug. Skoletiden fungerer nogenlunde, da man har fået nogle nye progressive lærere, der er blevet påvirket af mere humane pædagogiske principper.

Jens starter en produktion af lædervarer, tasker, bæltter, hårspænder, der bliver solgt dels ved gadehandel på Strøget i København, dels gennem faderens butik. Han flytter hjemmefra som 16-årig og får etableret sit eget værksted.

Det er Jens nr. 2 i 2. række fra venstre

Hippietiden med selvkomponeret pandebånd.

Faderen forsøger at udpege vejen for sin lidt uregerlige søn.

Arbejder som pædagogmedhjælper i en børnehave, men bliver fyret af socialforvaltningen, der mener, han sælger hash til skolebørn. Det resulterer i en arbejdsnedlæggelse, hvor pædagogerne fra to institutioner strejker over den uberettigede fyring. Socialforvaltningen må trække fyringen tilbage.

Faderen forsøger at påvirke Jens i politisk retning, men det preller i første omgang af, da han erklærer sin kærlighed til zenbuddhismen, der ligger milevidt fra faderens kommunistiske holdninger.

1972 Faderen er bekymret over sønnens udskejelser og tilbyder at betale et ophold på Den Rejsende Højskole på Fanø. Jens tager mod tilbudet, ændrer sin selvdestruktive løbebane, lægger permanent stofferne på hylden og belaver sig på at blive en af de vrede, intellektuelle ungdomsoprørere.

I højskoleopholdet indgår en studietur i beboelsesbus til Indien. På skolen møder den 17-årige Jens sin kommende livsledsagerske, Colette Markus.

Flytter sammen med andre elever i kollektiv i Horsens. Jens arbejder som arbejdsmand på fabrikker i området og går til studiekredse i venstrefløjsteori.

1974 Køber sammen med bl.a. Colette en større ejendom i Odense og etablerer et bofællesskab. Et hus som familien i 2004 stadig bor i.

Jens kommer i lære som klejnsmed på skibsværftet Lindø, og Colette går som en af de første kvinder i lære som maskinarbejder. Den lille familie er særdeles aktiv. Jens er leder af de 400 metallærlinge i Odense, lønforhandler på værftet, redaktør på det faglige oppositionsblad 'Aktiv Metal' og opstiller til både Folketinget og byrådet for Venstre Socialisterne (VS) i øvrigt med særlig tilladelse til at få sit kaldenavn 'Morfar' skrevet på stemmesedlen.

1979 Færdiguddannet klejnsmed. 5. marts får Jens og Colette deres første barn, Lasse Galschiøt Markus, senere følger Kasper (1980) og Sofus (1987).

Demonstration for faglige rettigheder i 70'erne. Det er Jens' kone Colette, der bærer banneret.

Jens med sønnen Lasse til vælgermøde i forbindelse med opstillingen til Folketinget for VS.

1981 Arbejdsløs. Tror ikke rigtigt på sit eget projekt med den glørværdige socialisme, der skal løse alle problemer og melder sig i 1982 ud af VS.

Opbygger et lille værksted, hvor han begynder at lave sølvsmykker, der sælges på gaden og i nogle få butikker. Arbejder sporadisk som arbejdsleder på arbejdsløshedsprojekter.

Også Colette forlader arbejdet på fabrikkerne og påbegynder en uddannelse som gestaltterapeut.

1985 Produktionen af sølvsmykker har nu nået et større omfang, og Jens beslutter sig for at blive selvstændig. Til stor bestyrtelse for hans venstrefløjsskammerater. Han kalder firmaet Smykkesmeden.

Værkstedet har udover produktionen af sølvsmykker nogle socialpædagogiske pladser, hvor unge integreres i arbejdet. Smykkefremstillingen går strålende og smykkerne sælges bl.a. i modebranchen, igennem repræsentanter og på fagmesser.

Jens Galschiøt begynder at lave nogle få skulpturer, der udstilles sammen med smykkerne. Han udvikler en næsten glemt galvanisk støbeteknik (fra omkring år 1900) som han sammen med mere traditionel bronzestøbning bruger til at lave sine skulpturer.

På ferie i 83 med børnene Lasse og Kasper.

1988 Galschiøt har sin første separate skulpturudstilling på Galleri Nøglebæk i Odense. Han præsenterer hovedsagelig sine 'tomme' æstetiske kvindetøjsskulpturer i kobber.

1989 Berlin-murens fald. Galschiøt laver et forslag til monument og får 2 tons af muren.

Galschiøt skaber Tekstilindustriens gave til dronning Margrethes 50-års fødselsdag. 'Ringbærerens Jakke'.

1991 Kunstneren har mange udstillinger i gallerier og kunstforeninger.

1992 Udstiller i den internationale kunstpavillon på Verdensudstilling Expo 92 i Sevilla, Spanien.

Imedens Verdensudstillingen står på, raser den brutale jugoslaviske borgerkrig. Bl.a. bruger serberne massevoldtægt af muslimske kvinder som krigsstrategi. Krigen udløser massive strømme af flygtninge, der søger asyl i Europa og bliver bl.a. i Tyskland udsat for voldsomme repressalier fra højreradikale unge.

Disse episoder ryster Galschiøt, der på det tidspunkt har en forestilling om, at jo mere menneskeheden bliver civiliseret, jo mindre er chancen for barbari.

Han ændrer holdning i erkendelse af, at civilisationen og humanismen kun er en tynd skal, der kan krakelere når som helst, betingelserne er til stede. Hans konklusion

bliver, at barbariet ikke bliver forhindret pga. viden, men ved at mennesker personligt opbygger nogle moralske stopklodser for, hvordan de vil behandle andre mennesker. Dette gør, at han kan reagere personligt og med et etisk udgangspunkt på den sociale frustration, han siden sin ungdom har haft i sig.

Jens' svigermor (til venstre) flyttede ind i bofællesskabet, hvor hun boede i 5 år. Ved siden af svigermøderen ses stedmoderen Ulla Christophersen.

Det betyder samtidig en afgørende ændring i hans kunstneriske produktion, der efter 10 år med æstetiske skulpturer, nu bliver suppleret med kunst, der stiller spørgsmålstejn ved vores etik og moral.

1993 'Min indre svinehund'. 20 tonstunge skulpturer bliver opstillet i 20 byer i Europa under mottoet "det er ikke de fremmede, men vores reaktion på de fremmede, der er en trussel imod vores civilisation".

Faderen samlet med alle sine børn og børnebørn (1980).

Børnene har hjulpet til ved mange happenings her ses Lasse og Kasper efter en hård dag med afrensning af de 22 svinehunde.

Han valgte at portrættere sin egen svinehund, deraf navnet **"Min indre svinehund"**.

Svinehundehappeningen medfører, at Galschiøt næsten går fallit. Han bliver kun reddet af en forsikringerstatning fra Sevilla.

Han påbegynder modelarbejdet til sit hovedværk skamstøtteskulpturen.

1994 Galschiøt køber sit nuværende værksted i Odense Nord.

Modtager Pædagogisk Medhjælperforbunds 'Jubi-pris', 1994 på 25.000 kr. for Svinehundehappeningen

Svinehundehappeningen afsluttes med en fest for de mange frivillige.

Modtager Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråds Kulturpris, 1994 på 50.000 kr for Svinehundehappeningen.

1995 Det nye værksted bliver rammen omkring 'Elysium' en teaterperformance med 50 medvirkende.

'Den Stille Død'. FNs sociale topmøde i København er rammen om happeningen, der med 15 tons børneliv og 13 millioner trykte beviser på børneliv, kommer til at dominere store dele af det offentlige rum under topmødet.

Under topmødets NGO-forum præsenteres skamstøtteprojektet for første gang, og der bliver udstillet en 2 meter høj model.

Internetværket Art In Defence Of Humanism (AIDOH) oprettes.

Opbygningen af Skamstøtten i fuld størrelse (8 meter) påbegyndes.

'Den Stille Død' bringer igen Galschiøts værksted på fallittens rand. Men han bliver reddet af den store skulpturudsmykning 'Den lille Prins' til Fuglebjerg Skole på Sjælland. Galschiøt laver modellerne til skulpturen i fødebyen Frederikssund, hvor han opholder sig for at være sammen med faderen, der er alvorligt syg og dør i slutningen af 1995.

Modtager Gelsted/Kirk/Scherfigprisen, 1995 for Skamstøtte-happeningen.

1996 Skamstøtten færdiggøres og præsenteres for første gang i en international sammenhæng ved FAOs fødevare-konference i Rom, hvor den er vartegn for NGO-forum.

Modtager Korsløkke Ungdommelige Gejst og Glædes Pris, 1996

Områdekort over Banevænget 22 i Odense - Jens Galschiøts værksteds- og gallerilokaler.

1997 Skamstøtten opstilles i Hongkong i samarbejde med den kinesiske demokrati-bevægelse for at ære ofre for massakren på den Himmelske freds Plads i Beijing i 1989.

'Unge i glas - en installation om livet før døden' på Rådhuspladsen i København Kunstinstallationen sætter fokus på ungdommens psykiske tilstand.

'Jorden er giftig'. I samarbejde med gymnasieelever i Odense opstilles 2.500 hvide trækors som en kopi af en krigskirkegård.

Modtager Den gyldne Skovl '97, Prisen stammer fra Danmarks Radios julekalender og gives for et usædvanligt bidrag til kulturlivet.

1999 Skamstøtten opstilles i Mexico i samarbejde med indianerbevægelserne.

'Blækspruttekjolen', skabt i samarbejde med Erik Mortensen, opstilles.

2000 'Budbringeren' indgår i Jubilee 2000, kampagnen for gældsseftergivelse for ulandene.

Den tredje Skamstøtte opstilles i Brasilien sammen med jordløse bønder, MST.

'Hænder af Sten'. Samarbejde med Amnesty International. 2500 børnehænder

Internetsiden Aidoh.dk bliver her opdateret af sønnen Kasper, der læser til edb-programmør.

symboliserer resultaterne af mange børns opvækstvilkår i den tredje verden.

2001 'Den 10ende plage'. Kunstinstallationen bliver til med udgangspunkt i retssagen om patentmedicin imod Sydafrika.

'Just do It'. Skulpturen udstilles i Odense.

'Den Yderste Stilhed'. Scenografi om Unabomberen, terroristen Ted Kaczynski.

Galschiøt udnævnes til æreshåndsværker i Odense af Håndværker- og Industriforeningen.

2002 'Nightmare' Performance på Roskildefestivallen og på Rådhuspladsen i København.

Modtager Scharnberg Prisen og kort tid efter

Galschiøt bliver udnævnt til æreshåndværker i Odense.

Den mindste søn Sofus i gang med en prøveafstøbning til 'Hænder af sten'.

Kunstnervuggelegatet på 50.000 Kr fra Jens Jensens kunstnervugge for sine "Fandenivoldske projekter" som LO's næstformand Tine Aurvig-Huggenberger, udtrykte det.

'Hungermarch'. 25 hungerskulpturer bliver brugt til at sætte fokus på nedskæringerne i ulandsbistanden.

'Freedom to Pollute'. En 6 meter høj, blå frihedsgudinde hjælper miljøbevægelsen til at skabe opmærksomhed på miljøtopmødet i Johannesburg.

'Survival of the Fattest'. Et billede på at det er de fedeste og dem med mest magt, der

definerer retfærdigheden. Retfærdigheden er ikke en objektiv størrelse.

2003 'Asiatiske pavillon'. Den store skulptur bliver brugt som scene til de asiatiske kunstnere.

'Fra Ælling til Svane'. Udsmykning for Micro Matic i Odense.

10årsjubilæum af svinehund hændingen i Paris.

2004 'Fortællerbrønden'. Galschiøts forslag til en H.C.Andersen skulptur i Odense i anledning af digterens 200 års jubilæum.

